

DUNAKESZI HELYTÖRTÉNETI SZEMLE

Dunakeszi - Alag Helyismereti Lapja

SZERKESZTŐSÉG: KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR
DUNAKESZI, KOSSUTH LAJOS U. 6.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
CSOMA ÁTILA ÉS LŐRINCZ RÓBERT

MEGJELNIK ÉVENTE HÁROMSZOR
KIADJA A KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR

Dunakeszi jégvágók

A jég évszázadokon át fontos kelléke volt a háztartásoknak, mint a tartósítás egyik alapvető eszköze. Egy nagyon érdekes, ma már archaikusnak ható tevékenység is kötődött hozzá, a jégvágás. Ez tipikusan közösségi munka volt, általában több család férfitagjainak részvételével zajlott, hisz egy-két ember bajosan tudott volna megbirkózni a feladattal. A jég kitermelése nem igényelt különösebb szakértelmet, az erre vállalkozóknak csak egy kis jártasságra volt szüksége. Ismerni kellett viszont azokat az öblöket, ahol a Duna vize hamarabb és vastagabbra fagyott. Ez a fajta munka tipikusan januárra, februárra esett, mivel a jég a folyón csak ebben az időszakban érte el a kellő vastagságot. Ekkor kellett annyi jeget kitermelni, hogy az elég legyen a falunak az év többi részében. A kitermelt jeget gumirádlis lovas kocsin szállították a községi jégverembe (kis kép), ahonnan mindenki előre meghatározott mennyiséget vihetett magával. Az arányok megfelelő érzékeltetése kedvéért: egy 1912-es alagi községi határozat szerint naponként 50 kiló jeget lehetett kiadni a községi jégveremből. A lent közölt fotó ennél később, éppen ötven esztendővel ezelőtt, 1959 telén készült, és a dunakeszi jégvágókat örökíti

meg. Szerencsére a fényképen szereplő személyek egy kivétellel mind beazonosíthatók. Balról állva Tóth János, M. Tóth István, Pipó János, Tóth György és Kövesdi László fuvaros látható, a demizsonnal jobbról a szintén fuvaros Tóth Pál és Balázs József ül. A kép érdekessége, hogy a rajta látható egyik jégcsáklya szép állapotban ma is megtekinthető a Révész István Helytörténeti Gyűjtemény anyagában.

(a szerkesztők)

